

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenšči ponedeljke in dnevo po praznikih, ter volja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za taje dočele toliko več, kočkor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in zacet: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne pošte-viate 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Popisi naj se svoje namikati. — Rekopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištvo, na katero naj se blagovoljko pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

London 8. maja. „Daily Telegraph“ in „Standard“ izrekata misel, da ima potovanje ruskega poslanika Šuvalova iz Londona v Peterburg miru ugoden namen. On je soboj vzel odločne sklepe britanske vlade. Šuvalov je London zapustil in v Peterburg odšel potem, ko je imel razgovor z Beaconsfieldom.

V Angleškem parlamentu je bilo več dokumentov predloženih, mej temi tudi protest Rumunije zoper dogovor san-šefanski. Salisbury je govoril za celokupnost Rumunije.

Peterburg 7. maja. „Agence Russe“ omenja izjave ruskih novin o odstopkih (koncesijah) Rusije ter pravi, da ruska vlada nij nikdar rekla, da je san-šefanski dogovor njena zadnja beseda. Dozdanja negotovost nij mogla dalje trajati. Dozdanja pomenkovanja so uže nekovo zboljšanje, ako so res znamenja pomirjivega duha. Prihod Šuvalovega bode položenje razjasnil.

London 7. maja. V spodnjej zbornici je Chamberlain naznanil resolucijo, katera obsoja vladno politiko vojevitih demonstracij in pravi, da čestivredna in mirna rešitev vseh težavnostij bi se najbolje dosegla na evropskem kongresu in z iskreno razložbo potrebnih izprememb dogovora san-šefanskega.

Pim, konservativec, naznanja adresu do kraljice, v katerej adresi naj se prosi kraljica, zagotoviti kongres vseh neodvisnih držav v Londonu, ki bode utrdil najboljša sredstva za brambo občnih interesov Ev-

rope in za vzdrževanje svetosti in neoskrnljivosti evropskih dogovorov.

„Laibacher Tagblatt“ contra c. kr. dež. nač. Kalina.

Mi slovenski novinarji, in tudi drugo novinstvo (mej nemškimi listi imenujemo na pr. „Vaterland“, „Tagespost“, mej češkimi „Pokrok“ „Našinec“ itd.) smo konstatirali besede novega kranjskega c. kr. dež. načelnika g. Kaline, da bode gledal na vršitev zakonitosti, pravičnosti, objektivnosti in nevtalnosti, ne glede na stranko.

Človek bi mislil, da je taka obljuba od strani namestnika cesarjevega tako navadna, tako sama ob sebi razumljiva, da bi je niti ne omenjali. Da smo pa te besede novega c. kr. deželnega načelnika mi Slovenci, t. j. 95% prebivalcev dežele, s posebnim zadovoljstvom na znanje vzeli in to zadovoljstvo tudi izrekli, — to kaže, da naše stanje nij, ali nij bilo dozdej normalno.

In res nij bilo. Dozdajnji bivši naši deželni načelniki na Kranjskem, gg. Bachi, Auerpergi in Widmani nijso bili objektivni, nijso bili obema strankama pravični kakor postava zahteva. To mi še zmirom pred porotno sodnijo dokazemo kolikorkrat se hoče. Pa reči se mora, da kakor Widmani nijso bili pravični niti objektivni, — oni tudi nijso obetali pravičnosti in objektivnosti, zatorej smo uže naprej vedeli, da jih bomo v političnej borbi našli mej načelniki protivne nemške stranke, mej Dežmani, Kalteneggerji in Schreyji.

Zatega delj nas je uže obljuba g. Kaline ugodno zadela. Da nijsmo več o tej obljubi govorili, da nijsmo v članke spuščali se — to

je pač lahko razložljivo onemu, kdor naše izkustva pozna. Mi rajši dejanj čakamo, nego bi besedam verovali, ker smo res toliko liberalni, da drugemu svetu vso svobodo privoščimo, katere si sami želimo, obtorej smo bili uže g. Kalinega zagotovila veseli, da si ima biti samo ob sebi razumljivo.

Nijso se pa veselili slišati o pravičnosti, kakor uže povedano, naši nemški „ustavoverci“ ali nemškutarji, komandirani od Schrey-Kalteneger-Dežmanove male klike. Zato je jeden izmej njih vzel pero v roko in je v njihovem organu „Laibacher Tagblatt“ v pondeljek napisal polemiko zoper besede c. kr. deželnega načelnika in cesarjevega namestnika. Ta članek nosi naslov „Neutralität — Objectivität“, in dokazuje, da so to le besede, fraze, ki za našo deželo nič ne veljajo, ker so: ali kvintesenca premišljenega moža, ali veteriške, ali izraz indolence, ali izraz duševne nezmožnosti („geistigen Unvermögens“ — g. Kalina naj se gre za ta kompliment znanim gospodom zahvaliti). Zlasti uradnikom se rado gode o objektiviteti, pa se pozablja tem mnogo trpinčenim povedati, kaj se pod to frazo razumeva, — pravi „Tagblatt“ in s tem nov udarec daje deželnemu načelniku, ker je baš on uradnikom objektivnost priporočal. Dalje rečeni list protestuje zoper to, da bi uradnik objektivni bil v političnem življenji. Posebno na Kranjskem. In zdaj se začne prava perfidija članka v organu protivne nam stranke.

Dr. Schrey, ali prijatelj njegov, kateri je ta umazani članek pisal (ves štil pa na Schreyja kaže), popisuje narodno stranko (t. j. 95% prebivalstva kranjske dežele, ali vse Slovence razen 1% renegatov) kot tako stranko, ki hoče obstoječo državno ustavo podkopati; kot

Listek.

Leon Brossy.

(Povest, poslovenil Fr. Kr.)

Jednajsto poglavje.

(Dalje.)

Zamolklo govorjenje se je čulo iz kajite, in slišal je korake mnogih na površji. Zapazil je lahko jarbolo in šalupino orodje, in, ako se je od pleč malo odmaknil, je videl tudi stražnika. Nek častnik je stal na bugspritu. „Uže pridejo!“ začuje Karnar naenkrat onega častnika, „prijatelji, kmalu bomo našega novega vodja videli!“ Te besede so v Karnarju še večjo radovednost zbudile, kajti zdelo se mu je, da mora biti kaj jako nenavadnega ta šalupina skrivnost. Ostal je tedaj v varnem zavetji, od koder je videl prihajajočo ladijo, in slišal, kar se je na površji godilo in govorilo. Precej dolgo je trajalo, da je naš junak na šalupo dospel. Z veliko slovesnostjo so ga sprijeli

in ga peljali v kajito, v katerej je vodja nanj čakal. „Reč je interesantna,“ si misli naš poslušalec, „jaz si moram kak bolji prostor izbrati.“ Drzno spleza po šalupinih plečih kviško do kajitinega oknica. „Ej,“ ko pogleda v kajito, kjer so Brossyja tako čestili, kakor da bi bil Bog ve kaj, „to oknice je kakor nalašč za-me.“ Še bolj ga je pa veselilo, da je bila pod oknom deska, na katero je lahko stopil. Tudi je bila v oknu špranja, skozi katero je lahko prste vtaknil, da se je prijel. Lehko je tedaj vse slišal in vidil, kaj se je v kajiti godilo in govorilo.

Nekaj knjig in družih reči je ležalo na oknu, tako, da je še ravno v kajito malo videl, pa to je tudi branilo, da ga nij nihče videl. Videl je, da sta se, ko se Brossy in šalupin vodja pozdravita, vsedla k mizi, na katerej je nekaj knjig in papirja ležalo. Kako težko je pojasnila čakal. „Jaz vam prinesem veselo novico,“ reče lejtenant Strato, „poročam vam in prinesem pisanje od lju-

dovlade, katera vas potrdi za častnika na morji, in vam tudi s tem izročim vodstvo te le šalupe z ljudmi vred!“ Kakor strela iz jasnega neba, tako je ta novica doletela našega junaka. „Kaj? Jaz — jaz častnik in poveljnik?“ je govoril ves zmeden, „nij mogoče!“ — „Prepričajte se sami, lejtenant Brossy,“ odgovori smehljaje se poveljnik šalupe, vzešči nek zvit list z mize. „Tukaj je vaš podpisani patent, jako me tudi veseli, da vam jaz to jako zasluženost čast prinesem.“ Ko je Brossy prebral povelje, in je videl, da je res njegovo, je bil nekoliko osupnjen. „Kako zamore to biti, brez mojega znanja?“ vpraša črez nekaj trenutkov. — „To nij nič čudnega, deželni poglavar iz Senakle je bil pred nekaj tedni nepoznan tukaj, tedaj je toliko slišal od vaših zaslug in vaše močatosti, da je sklenil vam pomoči. Zvedevši, da ste načelnik vašega rokodelstva, da ste namestnik (reprezentant) velikega občespoštovanega društva, da ste inteligentni čestiteljni mož,

stranko, katera, kakor je dokazano (!!) dela in špekulira na razpad avstrijskega cesarstva (!); katera (tako obrekuje „Tagblattov“ nesramnik slovensko stranko dalje) se ne straši besedoloma in prisegoloma, zavestne laži; kot stranko, katera vse sovraži in zabranjuje, kar je obče koristno; stranko, ki kmeta ščuje zoper oblast, učenca zoper učitelja, zoper jej neljube obrtnike; stranko, ki namesto kulture nema nič drugega postaviti, kakor surovost narodne pesti itd.

Iz tega uže bralci vidijo, da je komaj hudič bolj črn, nego je slovenska narodna stranka, kakor jo je dr. Schrey v „Tagblattu“ namalal, samo, da bi g. Kalini dokazal, kako krivo je storil, če je obetal tudinam, ubozim slovenskim Kranjcem, pravičnost, objektivnost in nepristranost, — katere sme vsak hudodelec na obtožnej klopi zahtevati.

Novi deželni načelnik, ko bi dr. Schrey-jev „tagblattarskim“ obrekovanjem slovenske narodne stranke verjel, moral bi „stante pede“ pred se poklicati vse c. kr. državno pravdnštvo ljubljansko na odgovor, zakaj nij uže vse ude narodne stranke v zapor in obtožni stan vrglo, če je res „dokazano“ ali vsaj le sumljivo, da mi delamo na „razpad avstrijskega cesarstva“, če res „prisege lomimo“, vse „obče koristno sovražimo“, in se drugih taci strahot udeležujemo!

Mi nemamo besedij, s katerimi bi mogli dostojno zavračati nesramno obrekovanje organa tevtonskega fanatika Schreyja, brez pozitivnih dokazov očitajočega, da smo mi narodni Slovenci proti državi, da delamo proti cesarstvu in za njega razpad! Tako perfidno se more cela stranka menda le pri nas napadati in sumnjčiti brez dokazov! Mi vemo, da se s tem hoče samo policija in uradništvo na nas nahujskati, da se bolj boječe ude izmed nas ostrasi — kar se je žalibog dozdal, pri raznih volitvah, in sicer zmirom godilo. Mi tudi vemo, da pisec članka s to grdo denunciacijo lehkomišlno špekulira, da bi preokupiral „novinca“ gosp. Kalino zoper nas. Ali mi nič enacega ne delamo, mile one gospode, ki imajo najvišje interese avstrijske monarhije zastopati, pozivljemo z dobro vestjo, naj sami res **objektivno** in nepristransko preiščejo in preštudirajo ljudi in stvari, kakor so

res pri nas v deželi, naj preudarijo naše skromne terjatve in narodne želje naše — pa bodo videli, da je sovražnikov države in prisegolomcev povsod prej iskati, nego mej slovenskimi narodnjaki! Kdor mej nami živi, kakor dr. Schrey, Kaltenegger in dr., pa lojalnost našo sumnjiči, ta vedoma laže!

Toliko za denes. Na posameznosti tega strupenega članka „Tagblattovega“, ki nam zopet vso nemškutarsko podlost razkriva, hočemo se še vračati.

Pripravljanje za vojsko.

Londonskemu Lloyd se poroča iz New Yorka, da je Rusija kupila v Ameriki pet velikih vojnih parobrodskih ladij.

Iz Bukurešta se javlja, da se vedno nove ruske vojske pomikajo od Galaca do Gjur-gjeva, kjer je uže 10 000 mož ruske rezerve.

Kako naj bodo Rusi delali na morji zoper Angleže to imajo uže davno preštudirano. Najnovejši zvezek „Ruskega arhiva“ donaša, „za slučaj vojne z Angleško“, zanimivo, od 5. decembra 1800 datirano pismo, katero je pisal sloveči Krusenstern, direktor pomorskega oddeljenja. Na ukaz carjev je služil 6 let v angleškem pomorstvu, preiskaval je angleško trgovstvo in pomorstvo, ter je svoje skušnje spisal v pismu do ruskega admirala Ribasa v admiralnem zboru. Krusenstern pravi: „V vojni Rusov z angleškim narodom je največje važnosti, da se angleškemu trgovstvu, ki je jedini vir njihovu bogatstvu, kolikor bolj mogoče škodi. Zato predlagam, naj meseca maja dve ladiji od linije in nekatere z bakrom obite fregate Škotsko objadrajajo, ter plovijo potem proti azorskim otokom, kjer nij nikdar angleških križarskih ladij. A ravno tu pelje mimo pot, po katerem prihajajo meseca julija in avgusta ladije iz Indije in velikega oceana. Po lastnej skušnji vem, da imajo te ladije malo vojaškega spremstva, navadno le jedno ali dve vojni ladiji. — Da bi se sum ne vzbudil, ne bi smeli mej potom teh ladij loviti. A kedar bi dospela naše ladije na zaznamovani kraj, jemali naj bi Rusi le velike ladije, ki pridejo iz Kineškega in Indije, in ki so vredne do 2 milijona rubljev; male ladije naj se kar vtopijo. Okolo Škotske nij angleškega ladijevja, in onih par fregat, katere bi nas znale srečati, nij se nam treba bati, kajti tako zvane „Flying squadrons“ obstojijo z fregat, ki so ob Irskej in Francoskej nastav-

ljene. Ako bi le nekoliko takovih ladij vlovili, odškodovale bi nas za celo naše malo ladijevje, ako bi je tudi izgubili. V Evropi imeli bomo francoske in španske luke za prebižališča, potem ameriški kanariški otoki, kjer se bomo z vsem potrebnim preskrbeli. V teh lukah čakali bomo ugodne prilike za vrnitev na Rusko, in takrat bomo zopet lahko angleške ladije lovili. O naši ekspediciji bodejo Angleži prepozno izvedeli; mi bomo uže v katerej luki, ali pa pot izpremenili. Vedno pa bodo naše ladije na onej širokosti jadrane, kjer bomo lahko na sovražne ladije zadeli, tako n. pr. na ladije, ki pridejo iz Indije, čakali bomo pri Madejri, na potu proti Barbadosu in pod ekvatorjem. Francozi niso velikokrat tako poskušali, ker so bile njihove ladije vedno blokirane; a kolikokrat so poskusili, vselej se jim je posrečilo. S takovim podjetjem pridobila bi si naša flota veliko slavo, ako bi tudi uspeh ne bil tolik, kakor smo ga pričakovali; a zaupati se mora to izvedenemu, drznemu možu, ki je navtično izobražen. Naša flota ima mnogo takih mož.“ Akopram se je zdaj stvar nekoliko izpremenila, ker indijske trgovske ladije ne jadrajo več okolu „nosu dobrega upanja“ in mimo azorskih otokov, ampak skozi sueški kanal in po gibraltarskej cesti, se vendar to, kar je Krusenstern 1800 l. navedel, da izpeljati z ozirom na ameriško in avstralsko trgovstvo angleško.

Kakov strah imajo Angleži zaradi Indije, svedoči članek „Englishmana“, ki nasvetuje, naj se vsak Anglež v Indiji vadi v orožji, da bode ob priliki sebe in svojo družino lahko branil; oni list preračuna na dalje, da bi se na takov način lahko nabralo 40.000 mož. Angleška bi iz Indije lahko potem pozvala 15000 angleških vojakov v Evropo, z njimi pa tudi 100 000 Indijcev; vidi se torej, da Angleška ne more niti svojih vojakov, niti Indijcev v Evropo pozvati, ker Indiji ne more zaupati, kjer uže vse vre, in je nezadovoljno. Tako je bil v Suratu pretep zaradi „Licenze Tax“, in so morali vojaki mir delati, ter je bilo mnogo ljudij ranjenih, umorjenih in se jih je veliko zaprla; v Rangunu je jeden priprtih jetnišnico zažgal; v Kambayji je ljudstvo jako razburjeno, ker je Navab ukazal soline zapreti, kakor zahteva Angleška solna zistema. Iz Kabula ne dohajajo nobedna poročila, — in ta mir dela Angležem skrbi.

kateri je prej dve leti služil na morji in da imate najizvrstnejše lastnosti poveljnika, skušenost in hrabrost — nadalje, da imate dobro srce in blage namene — vam je to poklonil.“

Brossyjev obraz se je žaril, ko je pomislil, kako veselje s tem svojej ljubej Karli napravi. „Lejtenant Brossy, gotovo ne boste časti, ki vam jo je domovina napravila, odvr-gli,“ nadaljuje lejtenant Strato, „bodete tedaj kmalu v svojo novo službo stopili? Pa to nij še vse, hočem vam prvo nalogo od guvernerja poročiti.“ Govornik pogleda sleherni papir na mizi ležeč, mej tem Karnar čelo še bolj na šipe pritisne, da bi prav na tanko čul, kar se bode v kajiti godilo. „Pred tremi leti 17. velikega travna,“ bere lejtenant Strato z nekega papirja, katerega si je izmed družih poiskal, „je dovršil duhovnik, Gion Forastero z imenom, kateri je v Mehiki službo opravljal, prav strašansko hudodelstvo, katerega posamezne odlomke tukaj imam od sodnije, in katere sami lahko prečitete. Bil je izobčen

in ujet, pa je po nesreči neko noč všel, in v onej noči je on tuli nadškofa Mehike v njegovej lastnej (nadškofovej) palači pred vratmi umoril.“

„Spominjam se te dogodbe prav natanko,“ dé Brossy, „le nadaljujte.“ — „Morilec je všel z dvojnimi hudodelstvom obložen, da nihče nij vedel kam in ves trud, zaslediti ga, je bil zastonj. Sodništvo si ga je mislilo v Evropi ali pa v Aziji in je tedaj nehalo se truditi, a ljudstvu je to ostalo še živo v spominu. Da pa enkrat končamo, sodniji je bilo naznanjeno, da se mož, čegar postava je onemu Gion Forastru popolnem enaka, tu v okolici potika in so ga tudi uže v Loretti videli.“ Pri tej priči se je vzbudil v Brossyju sum in ta reč ga je začela jako zanimati. „Pokažite mi popis postave hudodelčeve ako ga imate pri sebi,“ je dejal. — „Tu ga imate,“ odvrne lejtenant Strato, „pa jaz imam v mojej škrijci še druge reči, katere bi vam to reč še bolj razjasnile.“

Mej tem ko je lejtenant Strato v škrijci v mali izbi mej blagom iskal, je bral naš junak popis bežečega duhovna, to ga je zlo vznemirilo. „Ravno ta je! Ravno ta je!“ je vzkliknil, „oni hudodelski duhovnik in Karnar moreta biti ena in ista osoba! Velikost, obraz vse okoliščine in posameznosti so enake.“

Brossy je komaj vedel kaj bi odgovoril, „Odkritosrčen hočem proti vam biti,“ reče on, „menim, da lahko omenjenega človeka vjamem.“ Vodja vznemirjen pogleda Brossyja in mu reče: „Pri zemlji in nebu, samo to storite in vaša sreča je dovršena. Vse srebrne jame nemajo za sodnijo, posebno za duhovstvo tolike vrednosti, nego kaznovanje in ujetje tega dvojnega hudodelnika. Vjemite ga in vaše ime bo od enega do drugega konca ljudovlade slovelo in sleherni ga bode s častjo izgovarjal!“ — „Dovolj!“ vsklikne Brossy skocišči se stola na katerem je sedel, „predno bosti dve uri pretekli mora biti begunski duhovnik v naši oblasti.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. maja.

Nagodba je torej gotova v dogovorih ministrov in verjetno je, da jo potrdita tudi oba parlamenta. Magjari so se udali, da bodo od 80 milijonnega dolga, 30 procentov plačali. Cislejtanci pa bodo glede kave poskočili na 24 gld. finančnega cola (torej podražanje kave) in pa glede volnene robe se bodo naredile nove tarife po ogerskeji želji. — Ker je Herbst v avstrijskem nagodbenem odboru izrekel se za sprejem te cele nagodbe, in telegram pravi, da je bilo tudi Tiszovo poročilo v peštanskem liberalnem klubu z zadovoljstvom sprejeto, doživeli bomo menda konca nagodbovanja.

Vnanje države.

Londonske „Daily News“ poročajo iz **Carigrada**: Sultanovo stanje je prav nevarno, in da ga Turki doslej še niso odstavili, zahvaliti se ima le navzočnosti Rusov. V minolem telnu je bil zaznamovan uže dan, ob katerem bi se bil upor prišel; a ker uporniki ne vedo, kako se bo ruska armada v takem slučaju držala, prenaresili so načrt. Dopisnik pravi, da je to od namena revolucije odvisno. Angleški vpliv zdaj prevladuje. Ministri, paše, in turški narod, vse sovraži sultana.

V **Berlinskih** vojaških krogih se govori in strmi o tem, da je pri zadnjem razgledovanji vojske nemški cesar Vilhelm rekel, da on svojega nečaka carja Aleksandra ne bode na cedilu pustil v zdanjem razdvoji mej Anglijo in Rusijo ...

Iz **Pariza** 6. maja se poroča: Pri večrajšnjih dopolnilnih volitvah je bilo 6 republikancev voljenih in dva bonapartista. — Prvo nedeljo je izredno mnogo ljudij razstavo obiskalo; na Martovem polji in Trokaderu videti je bilo ljudij vsake narodnosti; mnogo poslušalcev je privabila ogerska ciganska godba pred čardo. 16.000 ljudij se je pripeljalo k razstavi le po železnici.

Dopisi.

Iz **Trsta** 7. maja. Omenil sem v zadnjem svojem dopisu neke laške demonstracije v Rimu, kjer so italijanski republikanci zopet in zopet proglasili, da mora Italija vzeti — Trst in Istro (pod zadnjo umevajo Lahii skoro vse slovensko primorje, torej i Goriško in kos Kranjskega). Naj denes pristavljam, da bi italijanissimi ničesa rajši ne videli, nego, da bi se vnela svetovna vojska, t. j., da bi se Avstrija dala preslepiti in bi šla proti Rusiji. V tacem slučaju hoče Italija, katera, kakor je Corti oni teden dejal, nij dozdej nikjer angažirana, ampak

ima proste roke, planiti od strani na Avstrijo in jej vzeti omenjene slovenske dežele z italijanskim južnim Tirolom vred. V tem leži vse zrno pržarske in za grmóm čakajoče italijanske politike. Diplomatom je sploh malo verjeti, najmenj pa menda italijanskim, če pravijo, da miru želè. Vsaka država se tako množi, kakor se je začela. Italija se je naredila v velicah homatijah, v tacih se hoče tudi razširiti.

Da se na škodo Avstrije ne bode, to je v rokah poslednje, ako ona naredi v administrativno zjedinenem, okrepcanem, ne na steno pritiskanem slovenskem narodu, močan jez proti italijanizmu. To naš: caeterum censeo ...

Iz radovljškega okraja

5. maja [Izv. dop.] Posnemanja vreden shod so bili napravili naši gospodje župani združeni s cestnim odborom 28. aprila v Lescah. Na povabilo od strani gospodov grofa Avgusta Thurna, pl. A. Kapusa in Franca Hudoverka, prvih dveh kot županov, in zadnjega kot načelnika cestnega odbora, zbralo se je omenjeni dan 16 županov v Lescah, da se posvetujejo o važnih srenjskih rečeh. Na dnevnem redu bili sti dve važni točki: 1. da se do slavnega deželnega odbora vložijo prošnja, naj bi se na to delalo, da bi soseskin naklad pobirala c. kr. davkarija pri pobiranju družega davka. — 2. Reguliranje cestnih zdržatev, oziroma nova razdelitev na srenje. — Želeli bi, da bi se večkrat napravili taki shodi, v katerih bi se o tej in onej zadevi posvetovali; zvedeli bi zlasti oni župani, kateri so vsled manjše omike bojazljivi, kakšne dolžnosti in tudi kakšne pravice imajo, ter bi lahko vredno in moževsko zastopali svoje srenje, katere so jih za načelnike izvolile.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Avskultant Karel Venger je imenovan za sodnijskega adjunkta v Šmarji (pri Celji) in adjunkt dr. Emil Burger je prestavljen iz Šmarja v Sevnico.

— (Letina) kaže zdaj skoro povsod po Slovenskem, kolikor smo mi slišali, prav lepo. Daj Bog, da bi tako dobro ostalo in napredovalo. Kmetje so v mnogih krajih uže tako strašno obubožali, da bi jim le izredno dobra letina mogla vzpomagati.

Razne vesti.

* (S cerkvene strehe padel) je v Znojmu na Češkem tamošnji mežnar. Hotel

je vrv pri zvonu za mrtve pripraviti ter je stopil zato na prilepek (sims) zvonikov, kjer se mu je pa v glavi zvrtilo in je z viška na tla padel. Bil je takoj mrtev. Trdijo tudi nekateri, da je sam prostovoljno iz zvonika skočil, ker je se svojo družino v nemiru živel. Pravijo tudi, da je iz zvonika svojemu, spodaj stoječemu prijatelju zaklical: „Na katero stran hočem skočiti?“ Komaj je pa oni spodaj odgovoril: „le šali se“, uže je iz zvonika padel.

* (Angleška surovost.) Nemškutarski in nemški listi zdaj v jedno mer v sedma nebesa povekšujejo Angličane, češ, da se oni za „kulturo“ potegujejo in za človekoljubje. Ali kakšno je to angleško človekoljubje, to kaže sledeče dejanje treh angleških ladijnih oficirjev, ki bodo zversko naravo svojo morali zdaj pred angleško sodnijo zagovarjati. 1. maja l. 1877 je odjadrala iz Sunderlanda v Padang angleška ladija „Maggie Dixon“ pod poveljstvom kapitana R. Prondfoot; za krmilarja je bil W. Strickland, za „bootsmanna“ J. Murray. Mej družimi pomorščaki je bil tudi 21letni mladenič Charles Cooper na ladiji, ki se je pričel mornarstva učiti. Tri dni pozneje, ko je ladija iz Sunderlanda odjadrala, pričel je krmilar mladeniča brez vzroka na razni način trpinčiti in mučiti. Kuharju na ladiji se je Charles smilil, ter se je zanj pri kapitanu pritožil, a ostalo je brez vspeha, ker zdaj ga je začel tudi „bootsmann“ mučiti. Ta dva ga tudi še sama nijsta dosta tepla in suvala, — pridružil se jima je tudi kapitan sam, in zdaj se je mladeničevo mučenje še le pričelo. Suvali so ga sem in tja, z jermeni topli dan za dnevom; plezati je moral za šalo po vrvenih lestvah; delati je moral po 24 ur dolgo, in nij dobil včas nobene hrane. Pomorščaki so večkrat kapitana za Charlesa prosili, — vse zastoni; ona zverska trojica nij imela ničesa človeškega na sebi; mučili so ga toliko časa, da je bilo mladeničevo truplo popolnem z ranami posuto; ukazali so mu, naj se sleče in potem so ga po dve uri dolgo polivali z morsko vodo v najhujšem mrazu. S tem pa še nij bilo dosti. Mladenič, bolan, raztepen do krvi po vsem životu, moral je v mokrej obleki, katero so mu one tri zveri zmočile, vso noč na mrazu ležati. Da so pa krono svojemu zločinstvu postavili, pahne ga „bootsmann“ v morje. Drugi pomorščaki so slišali, kako je mladenič milosti prosil, — to se ve, da zaman. Voda, kamor je mladenič padel, bila je rudeča, in še le 20 minut pozneje ukazal je kapitan čoln v morje spustiti, da bi bili mladeniča rešili; a bilo je uže prepozno, — utonil je. Zdaj so vsi trije v zaporu in pridejo pred sodce.

Tržno poročilo

firme Jos. Pipan & Comp.

v Trstu dne 6. maja.

(Via Torrente št. 18.)

Po našem zadnjem sporočilu se je politično obnebje brže zatemnilo, nego razvedrilo.

Dvanajsto poglavje.

Moratin in Karnar sta komaj Karnarjevo hišo zapustila, ko se osoba, koja je prej za njima lezla, iz hoste vzdigne in zbeži proti hiši. Noč je bila tako temna, da se je nij moglo poznati in ravno to jej je ugodilo, da je tako blizu za njima šla, ko sta Pala in Marina v hišo peljala. „No, Ruy Fernandez,“ je mrmrala osoba, „sum tega moža nij bil tako za nič. On je menil, da si tu in da ravno isto delaš kar si delal. Hočem videti, kako bodem moje 24 urno lezenje nadaljeval. Vsaj sta govorila, da bosta ključa tu pustila. Pa kje? Pripognila sta se, da sta jih skrila. Gotovo so pod pragom.“ Začel je tipati. „Tukaj mislim, pa tu nij nič lukne, gotovo sta jih morala pod stopnjice položiti. Ko bi le kako špranjo mogel zasačiti — ha! Roko bodem vtaknil vanjo. To tudi gre — o sveta mati božja! Je uže imam!“ Potegne ključa iz

špranje in od veselja nij mogel koj govoriti. „Kako so to malovredne reči,“ mrmra zopet, „pa vendar tako varne. Marsikdo je uže zavoljo ključa življenje izgubil. No, Ruy Fernandez, kakor si tudi bojazljiv in lumpacij, kakoršen boš zmiraj ostal, moraš pa vendar le pripoznati, da si najsrečnejši človek pod solncem. Kupiš staro mizo in dobiš pod njo celo gnezdo dublon. Dobiš sestradanega telleta v dar in v dveh letih imaš najboljšega vola v okolici. Ideš v hišo in v cerkev krast, pa primejo družega mesto tebe. O ti si srečen človek Ruy Fernandez, Bog ve, znabiti boš še čislán in spoštovan.“ in tako sam s soboj govoreč, se mu posreči, da najde ključavnico in odpre vrata.

Vse je bilo v hiši tiho in mala lučica na mostovžu je tako slabo brlela, da se nij videlo kam iti. „Lepa hiša za poštenega človeka,“ reče potipaje stene „skoraj gotovo sem sedaj v kakej sobi in gotovo jih je še več,

drugače bi ne bilo toliko ključev. Halo!“ zavpije sedaj, „stanuje li kdo tukaj? Hočete li prosti biti? Veste kje in kako, in kdo in kaj družega, he?“

Vse je bilo tiho. „Rad bi vedel, kam ta pekel drži,“ mrmra, „znabiti do nepokritega, 90 črevljev globokega vodnjaka! Čul sem uže od tacih hodov in starih gradov ali samotnih svetišč v Peru in Mehiki. Voščil bi si, da bi imel kako luč.“

Komaj je to željo izustil, ko se zasveti, svetila je luč ravno nad njegovo glavo iz majhene ključavniške luknje. „Je-li to dobro znamenje ali ne?“ se vpraša Fernandez kakor po navadi, „ko bi ne šlo za tolarje, bi ne bil tak norec, da bi svoje življenje zmiraj v nevarnost stavil. Kakor je pa ta le reč — dva tisoč tolarjev ako onim možem deklico pripravim! Moram tedaj poskusiti!“

(Dalje prih.)

Trajajoča negotovost, ali bode vojska ali mir, je prvi vzrok, da trgovina popolnem spi. — Mi imamo vendar mnogo trgovskih prijateljev; a vsi tožijo o revščini in pomanjkanju denarja, ker kmet le na uparje kupuje. — Trguje se še nekoliko z onim blagom, katero je k življenju neobhodno potrebno; prava trgovina pa se to ne more niti imenovati; splošno nezaupanje tlačí duh podvzetnosti in revna to- loba, bode rje bolje, ne zado tuje več. Kmalu mora postati bolje, drugače se je bati popol- nega poloma, kajti to leta in leta trajajoča negotovost je rje nestaljšiva; naj uže bode vojska ali pa pravi mir, da bo le trgovec vedel, pri čem je in kako lahko na kakoj bolj sigurnej podlagi uređil svoja započeta in spe- kulacije.

Kava, fine kakovosti, posebno pa Ceylon plant. se prodaje po jako trdnih cenah in, kakor smo uže zadnjič rekli, nj se nadejati, da bi se znižale cene.

Niže vate, mej temi posebno Rio, ka- tere so v zadnjem času padle v ceni za 12 do 15 %, postale so to dni zopet za 2 do 3 %, posebno pa lepše, bolj izbrano blagó, ka- terega je malo v zalogah in se nahaja skoro izključljivo v trdnih rokah; to blago je torej v dobrem mnenji in utegnejo cene poprej po- rasti, nego pa pasti.

Olje. Oljkovni pridelek, to je toliko je- dilno, kakor tudi namizno olje se vzdržuje pri visokih cenah, in ker je zdaj konsum po- stal močnejši, in se celo na Rusko prav mnogo izvažega tega blaga, je skoro gotovo, da se bodo cene še dalje na sedanji višini vzdr- žale in morda celo kaj malega porastle. — Kotonovo ali pavoljnato olje prve vrste po- rastlo je za daljnih 2 do 3 %, mej tem, ko je slabše blago zaradi pomanjkanja prodaje ostalo brez spremembe.

Sadje. Mandlji so porastli kljubu temu, da kaže letos posebno dobra letina in da se za jesen uže zdaj kupujejo po gl. 60 in nižje; datljev je popolno pomanjkanje; vse drugo tadje brez izpremembe pri neizdatnej kupčiji.

Riž, skoro brez izpremembe, samo pri najfinejših italijanskih sortah zaznamujemo mali porastek od 1 do 2 %.

Mast in špeh, še zmirom v malem obrajtu; a da bi cene še nižje postale, kakor so zdaj, nij verjetno, in ker utegne vprašanje po tem blagu močnejše postati, je skoro pri- poročljiva spekulacija v tem blagu, kakor smo uže zadnjič rekli.

Petrolej. Cene tega so nekoliko obti- čale, vendar pa opazujemo male izpremembe od 1 do 2 %. — Poročati moremo uže o pro- dajah v tem blagu za kasnejšo dobo, namreč za september — december, za katero dobo bi bili tudi mi prodajalci po gl. 17 1/2 do 18, kakor se ravna, ali za večjo ali manjšo mno- žino.

Žito. Pšenica brez izpremembe, koruza pa je uže v tem mesecu nekaj pala, kakor smo uže zadnjič to prevedeli.

Lepa polunavska koruza dobi se denes po gl. 8.30 do 8.50 kvintal in utegnejo cene še nekoliko pasti, tako sicer, da bo Trst kmalu mogel stopiti v konkurencijo v notranjih deželah. — Blaga se še mnogo pričakuje.

O domačih pridelkih velja še vedno, kar smo poročali pred mesec, za fižol velika dra- ginja, maslo pa ne gre po nobenej ceni zaradi ruske konkurence.

Kava. Rio najnižje vrste od gl. 85 do 92, — finojša od gl. 94 do 99, — najfinejša od gl. 101 do 105, — Bahia od gl. 84 do 95, — Santos od gl. 95 do 115, — St. Do- mingo od gl. 100 do 110, — Java od gl. 110 do 125, — Malabar native od gl. 105 do 118, — Malabar plant od gl. 122 do 145, — Ceylon native od gl. 95 do 115, — Ceylon plant od gl. 130 do 150, — Perl od gl. 140 do 150, — Moka od gl. 126 do 132.

Sladka škorja gl. 70 do 75. — Na- geljnovi cvečki gl. 175 do 180. — Poper Singapore gl. 46 do 48, — Penang gl. 44 do 45.

Olje oljkino za fabriko gl. 57 do 58,

Lecce jedilno fino gl. 56 1/2 do 58, najfinejše gl. 59 do 62, namizno Monte S. Angelo 1/2 fino gl. 68 do 70, fino gl. 74 do 76, najfinejše gl. 79 do 81, — francosko Aix gl. 83 do 84, — pavoljnato I gl. 46 do 47, II 44 do 45, — laneno gl. 40 do 42, — ribje gl. 70 do 72, — terpeninovo gl. 85 do 90.

Sadje Rožiči gl. 9 1/4, — fige v vencih gl. 17, dalmatinske v sodih gl. 13 1/2, — limone in pomaranče od gl. 7 do 9, zabo, — mandlji gl. 122 do 130, — rozine I gl. 32 do 35, II gl. 25 do 30, — cvebe debele Eleme gl. 18 do 24, Cisme rudeče gl. 16 do 18, črne gl. 16 do 18, opaša siciliska gl. 30 do 32, Le- vantinska gl. 15 do 25.

Riž ital. od gl. 19 1/2 do 25, Rangoon gl. 16 3/4 do 18.

Mast, špeh in petrolej. Špeh v zaboju 12 do 14 kosov (marka Ancor) gl. 49, (marka Squire) gl. 47; 16 do 18 kosov v za- boju gl. 44, — mast Bancroft gl. 54 do 55, Wilcox gl. 53 do 54, — loj gl. 49 do 50, — petrolej gl. 15 3/4, za september-december gl. 17 1/2.

Fižol cukrenec gl. 16 1/2, bohinec gl. 15 1/2, rudeč navaden gl. 14 1/2, kanarček gl. 16, zelen gl. 14 do 16, mešan gl. 11 1/2 do 12, maslo od gl. 88 do 90.

Pri sloani: Jach iz Trsta. — Tavcar iz Rake. — Franz iz Dunaja. — Korošec iz Rake. — Striebeck iz Dolniškega. — Pri Mateti: Holzinger iz Dunaja. — Epstein iz Grada. — Neu iz Pariza. — Klancic iz Kamnika. — Kohn iz Dunaja. — Veit iz Brna. — Damak. — Amseitz, Hosnig iz Dunaja.

V gostilnici „pri zlatem sodu“ v kralj. ulicah št. 3, se dobivajo prav dobra hrvaška vina, liter po 32, 36, 40 in 48 kr., in tudi dobodo popotniki in prenočišče. Priproč se Jaka Milauz, gostilničar. (147-1)

Isče se oženjen vrtnar, brez otrok, za posveto na kmatih. Imeti mora do- bra spričevala. — Natančneje izve se na rimski cesti št. 2, v II. nadstropju. (145-1)

Dunajska borza 8. maja.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	61	gl. 40	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	64	90	
Zlata renta	71	70	
1860 drž. posojilo	112	75	
Akcije narodne banke	798	—	
Kreditne akcije	206	90	
London	122	35	
Napol.	9	79 1/2	
O. kr. cekini	5	76	
Šrebro	105	70	
Državne marke	60	40	

Zahvala.

Za gniljive dokaze sočutja, za mnoge lepe vence, ki so se podarili umrlemu in za mnogobrojno udeležanje pri pogrebu našega nepozabljivega suproga, oziroma očeta, gosp.

Janeza Smukavca,

deželnega uradnika,

se najiskreneje zahvaljujemo vsem prijate- ljem in znancem, ter vsemu spremstvu, po- sebno pa še slav. pevskega zboru čitalni- škemu.

V Ljubljani, 8. maja 1878.

(148)

Zalujoča rodbina.

Vojska,

zaradi katere so morale izostati obilne naročbe na iztok, daje povod

tovarni za oskrbovanje nevest

A. Straussa, Dunaj, Rothenthurmstrasse 21,

da vse obdržane večje in manjše pošiljatve perila za gospode, gospe in deca, kakor i platno, robe, prte itd., daje po siledečih zares nizkih cenah, da si urno izprazni orjaško skladišče. Prejeto blago, ka.ero posebno dobro ne ugaja, radi izmenjamo, in na zahtevanje, ako se vrnitev plača, pošiljamo poleg računa po nakaznicah tudi denar nazaj.

■ Namesto dveh le eden goldinar! ■

1 gate za gospode	prej gl. 1.50	zda je kr. 75
12 angl. robev iz batista, z barvenim robem, obrobljeni	gl. 2.	gl. 1.—
1 angl. trikot-jopica ali hlače, bela in barvana	gl. 2.	gl. 1.—
6 elegantnih batistovih robev z barvanim robom, zarobljeni	gl. 2.	gl. 1.—
6 trojnih zavratnikov, najnovejši kraj	gl. 2.	gl. 1.—
1 izšivana srajca za dame, iz najlepšega širtinga	gl. 2.	gl. 1.—
1 elegantne hlače za dame ob kraju okinčane	gl. 2.	gl. 1.—
1 fin nočni korset iz širtinga, obrobljen, najboljši	gl. 2.	gl. 1.—
6 finih platnenih robev, jamčeno pravo platno	gl. 2.	gl. 1.—
1 platnene gate za gospode	gl. 2.	gl. 1.—
1 fina barvana koton-srajca, jamčena prava barva	gl. 3.	gl. 1.50
1 bela srajca za gospode z gladkimi trojnimi prsi	gl. 3.	gl. 1.50
1 jako okinčana srajca za dame, najboljša	gl. 3.	gl. 1.50
1 najfinejša izšite hlače za dame, elegantno izvedeno	gl. 3.	gl. 1.50
1 spodnje krilo za dame iz širtinga, najlepši kraj	gl. 3.	gl. 1.50
1 gate za gospode, pravo rumbursko platno	gl. 3.	gl. 1.50
1 angl. oxford-srajca, najnovejši izgled, jamčeno prava	gl. 4.	gl. 2.—
1 srajca za gospode iz pravega rumburskega platna in lepo nabranimi prsi	gl. 4.	gl. 2.—
6 parov finih angl. manšet, najnovejši kraj	gl. 4.	gl. 2.—
1 fino izšita srajca za dame, bogato okinčana	gl. 4.	gl. 2.—
1 eleg. franc. korset z bogato vezeno	gl. 4.	gl. 2.—
1 fino spodnje krilo za dame, bogato okinčano	gl. 4.	gl. 2.—
1 šifon-, oxford- ali koton-srajca	gl. 1.—	1.25, 1.50
1 šifonsrajca za gospode na prsih bogato nabrana	gl. 1.50	2.—, 2.50
1 šifonsrajca za gospode na prsih fantastično nabrana	gl. 2.—	2.50, 3
1 šifonsrajca za gospode s platnenimi fantazi-prsi	gl. 2.50	3, 3.50, 4, 4.50
1 ducent nogovic za dame, belih ali barvanih	gl. 3, 4	4.50, 5, 6
1 srajca za gospode, za plese in soareje, fina, z rokami vezena	gl. 2	2.50, 3
1 ducent nogovic za gospode, belih ali barvanih	gl. 3, 4	4.50, 5, 6
1 srajca za gospode, rumburska, prava, gladka ali nabrana, najfinejša	gl. 2.50	3, 3.50, 4
1 srajca za gospode, prava rumburska, fantazija in vezena, najfinejša	gl. 3.50	4, 4.50, 5
1 srajca za dame, pravo platno, gladka in fantazija, najfinejša	gl. 1.50	2, 2.50, 3
1 srajca za dame, pravo platno, vezena, najfinejša	gl. 2.50	3, 3.50, 4
6 kosov 8 četrtink šir. rjuh brez šive	gl. 9, 10	
6 kosov 8 četrtink šir. rjuh brez šive, čisto platno, najfinejše	gl. 13.50	14.50, 16.50
1 mizno pokrivalo za 6 osob, cvilih in damast	gl. 3, 3.50	4, 4.50, 5.50
1 mizno pokrivalo za 12 osob, cvilih in damast	gl. 8.50	10, 11, 12, 14
1 kos 30 vatlov 4 četrtinke šir. domačega platna	gl. 5.50	6.50, 7.50, 8
1 kos 46 vatlov 6 četrtink šir. kreakega platna	gl. 16	17, 18, 18.50
1 kos 50 vatlov 6 četrtink šir. irlandca ali holandca	gl. 18	19, 20, 22, 24, 27, 30
1 kos 54 vatlov 5 četrtink šir. rumburskega platna	gl. 24	27, 30, 33, 36, 40, 60
12 kosov brisač, cvilih in damast	gl. 3, 3.50	4, 5, 6, 7

Rabat: 1 damastno mizno pokrivalo za 6 osob ali 24 robev pri nakupih za 50 gold.

Pismene naročbe proti gotovemu denarju ali povzetju se vestno in urno izvrše. — Cenilniki in računi za ženitovanjske oprave se zastoj dopošiljajo. (378-9)

Wäsche-Brautausstattungs-Fabrik

von **A. Strauss**, Wien I., Rothenthurmstrasse Nr. 21.